

Ontvangst PS Drenthe, Gouvernement aan de Maas, Grote Staat 19 maart 2025

Beste mensen,
Beste Jetta,

Welkom in Limburg,
in Maastricht,
in dit Gouvernement aan de Maas.

Ons provinciehuis,
waar 33 jaar geleden,
in de zaal van ons parlement,
Europese regeringsleiders
tekenden voor een verbinding (*het Verdrag van Maastricht*)
waarmee we – zeker drie jaar na de val van de muur –
een verdere garantie op vrede kregen.

Nu leven we in minder optimistische tijden;
en hebben we verbinding – op welk vlak dan ook -
meer dan ooit nodig,
om weerbaar te zijn
tegen alles wat nog op ons af kan komen.

Laat me daarom
in mijn welkom
ook niet focussen op
de verschillen die
er tussen ons noorder- en zuiderlingen zijn
maar juist op onze overeenkomsten;
op wat ons bindt.

En dan ga ik 80 jaar terug;
toen het zuiden van Limburg
al was bevrijd,
maar het midden en het noorden
nog door de hel van het leven op een frontlinie gingen.

Tienduizenden Limburgers
moesten toen - in die winter van 1944/45 –
van de bezetter hun huis en haard verlaten;
om na een vreselijke voettocht door de sneeuw
en een levensgevaarlijke treinreis in veewagons
gelukkig niet – zoals ze vreesden –
te eindigden in Duitse werkkampen,
maar in het noorden van het land:
in Groningen, Friesland en Drenthe...

Zeker 3000 Limburgers
hebben toen een warm thuis
bij jullie in Drenthe gevonden;
wilden misschien zelfs
– na de bevrijding in mei -
wel voor altijd blijven
omdat ze thuis
enkel nog een platgebombardeerd
en leeggeplunderd thuis zouden treffen.

Uit dank voor die warme opvang
en goede verzorging van zoveel Limburgers,
heeft het toenmalig College van Limburg
in 1949 Drenthe een glas- en loodraam geschonken
voor wat toen nog jullie gouvernementsgebouw heette
– áh nóg een overeenkomst –
maar nu jullie Drents Museum is.

We delen kortom een geschiedenis
die misschien niet iedereen kent,
maar ons dus wel voor altijd bindt.

Maar ook deze tijd
legt meer verbindingen
bloot dan je op eerste oog
zou verwachten.

Zoals **het delen** van exact **dezelfde afstand**
van onze beide hoofdsteden – Assen en Maastricht –
tot Den Haag en wel zo'n 230 kilometer.

230 kilometers die voor ons precies zijn wat ze zijn,
maar andersom – en dat voelen we ook allebei –
nog wel eens als veel verder wordt ervaren...

Wat we ook **delen**
is wat bij jullie zo mooi
naoberschap heet.

Ik geef toe: wij hebben er niet zo'n mooi woord voor,
maar we kennen het gelukkig óók:

hechte netwerken met mensen die
elkaar kennen en ondersteunen
en samen zoveel verder komen dan alleen.

Het is een kracht die we – zeker in deze tijd –

moeten blijven koesteren (én aanmoedigen)...

En natuurlijk **delen** we **de clichés**
waarmee we oudsher worden bekeken:

jullie zijn het thuisland van Bartje,
die niet voor bruine bonen bidt;

en wij zijn het atypische stukje buitenland in eigen land;

maar beide weten we
dat we zoveel meer in onze mars hebben;
en Nederland er echt baat bij heeft
om ons écht als volwaardige onderdelen te beschouwen.

Ik zeg altijd dat Nederland wel wat méér Limburg kan gebruiken,
maar laat ik vandaag en nu zeggen
dat ze ook met méér Drenthe alleen maar beter wordt.

Maar het begin is natuurlijk wel al gemaakt;
met dat rapport – en erkenning – dat elke regio telt.

En goed om daarmee in de hand
vandaag te verkennen wat
ons beide bezighoudt;

- zoals inderdaad die verdeling van cultuurgelden;
- de ziekenhuiszorg;
- En natuurlijk onze grensligging, die zeker kansen biedt, maar ook uitdagingen

Laten we die kennis vandaag ook zeker met elkaar delen,
maar vergeet ondertussen niet óók
even te genieten van ons Limburgse leven.

Rest mij nog een apart woord voor Jetta Klijnsma,

Lieve Jetta,

Wij zijn natuurlijk al langer met elkaar verbonden,
met een gezamenlijk Haagse verleden,
waarna we alle twee als collega-commissarissen van de Koning
onze bestemming - tot ons beider groot genoegen -
hebben gevonden in de regio;
in deze alle twee op eigen manier prachtige provincies.

Maar zeker nu je net je pensioen hebt aangekondigd
ben ik blij dat ik jou hier vandaag nog mag ontvangen.
Uiteraard samen met de vertegenwoordiging van het Drentse volk.

Nogmaals: welkom!